

➤ FRA PRESIDENTEN

Det er noe nært og godt ved å jobbe i julen. Problemstillingene helsevesenet håndterer i slike høytider har et alvor over seg. Jula er fin når du har det bra. Men jula er vanskelig når livet går deg i mot.

Dra krakken bortåt glaset

Jeg har alltid gledet meg til jul. Men kanskje er det egentlig desember jeg gleder meg mest til. November er en mørk måned. Natten begynner tidligere og tidligere, og snøen har ennå ikke kommet med sitt lys. Det er hektisk overalt, som om vi egentlig skynder oss mot desember. Mens desember er forventningenes tid. Det tennes lys over alt, vi avslutter oppgaver og planlegger for feiring. Alt mot det som skal komme.

Denne forventningen til juleuken som skapes gjennom desember hos liten og stor, skal så håndteres med kløkt. For selv om jeg er glad i dette oppspillet i desember, er jeg opptatt av at det skal balanseres så det ikke tipper over. Det gjelder så vel gulvvaske og selskapeligheter som gaver, mat og alkohol. Vi må husholdere med timene, oppgavene og lysten og gi rom for litt sakte tid også, uten så mye innhold. *Dra krakken bortåt glaset, så sett vi øss og ser*, synger Alf Prøysen. Når ga du deg tid til å se ut på stjernehimmelen sist? – Uten å sjekke siste nyheter, handleliste eller innboksen; bare sitte og glane. La oss ønske oss en stjerneklar romjuls natt i år – og så lar vi tiden gå.

Men når julehøytiden først setter inn, følger det med mye vaktarbeid for mange av oss. Noen familier har doble juleturnuser som skal gå i hop med familieselskaper, ønsker om skiturer og tradisjonsmat. Det er en hektisk fase i livet, og det gjelder fortsatt å finne balansen. Jeg har likevel alltid tenkt at det er noe nært og godt ved å jobbe i julen. Problemstillingene helsevesenet håndterer i slike høytider har et alvor over seg. Jula er fin når du har det bra. Men jula er vanskelig når livet går deg i mot.

Det er en kontrastfylt tid vi skal inn i. For livet skiller i jula. Det er en tid hvor forskjellen på oss blir tydelige. De ensomme blir ensommere, og de fattige blir fattigere. Dette har vi fått billedliggjort fra barnsben av gjennom fortellingen om piken med svovelstikkene. Men også historier fra vår egen tid har vært med og fargelagt dette litt brokete julebildet. Før jul i 2012 annonserte en eldre kvinne i Aftenposten for å få en familie å feire julen sammen med. Det skapte engasjement og ettertenksomhet. Vi vet at isolasjon og ensomhet gir sykdom, og vi vet at langs de sosioøkonomiske skillelinjene finner vi julens kontraster.

Legevaktene og akuttmottakene fylles av skikkelsene fra Alf Prøysen og H.C. Andersens julefortellinger. Men nettopp da blir vaktarbeidet meningsfullt. Vi skal trøste, lindre og hjelpe, men veldig ofte kan vi bare stå ved våre medmenneskers side gjennom vanskelige tider, uten nødvendigvis å kunne løse flokene. Men vi er der, på vakt, hele døgnet.

Jeg ønsker dere en fredelig og meningsfylt julehelg.

Marit Hermansen
marit.hermansen@legeforeningen.no
president